

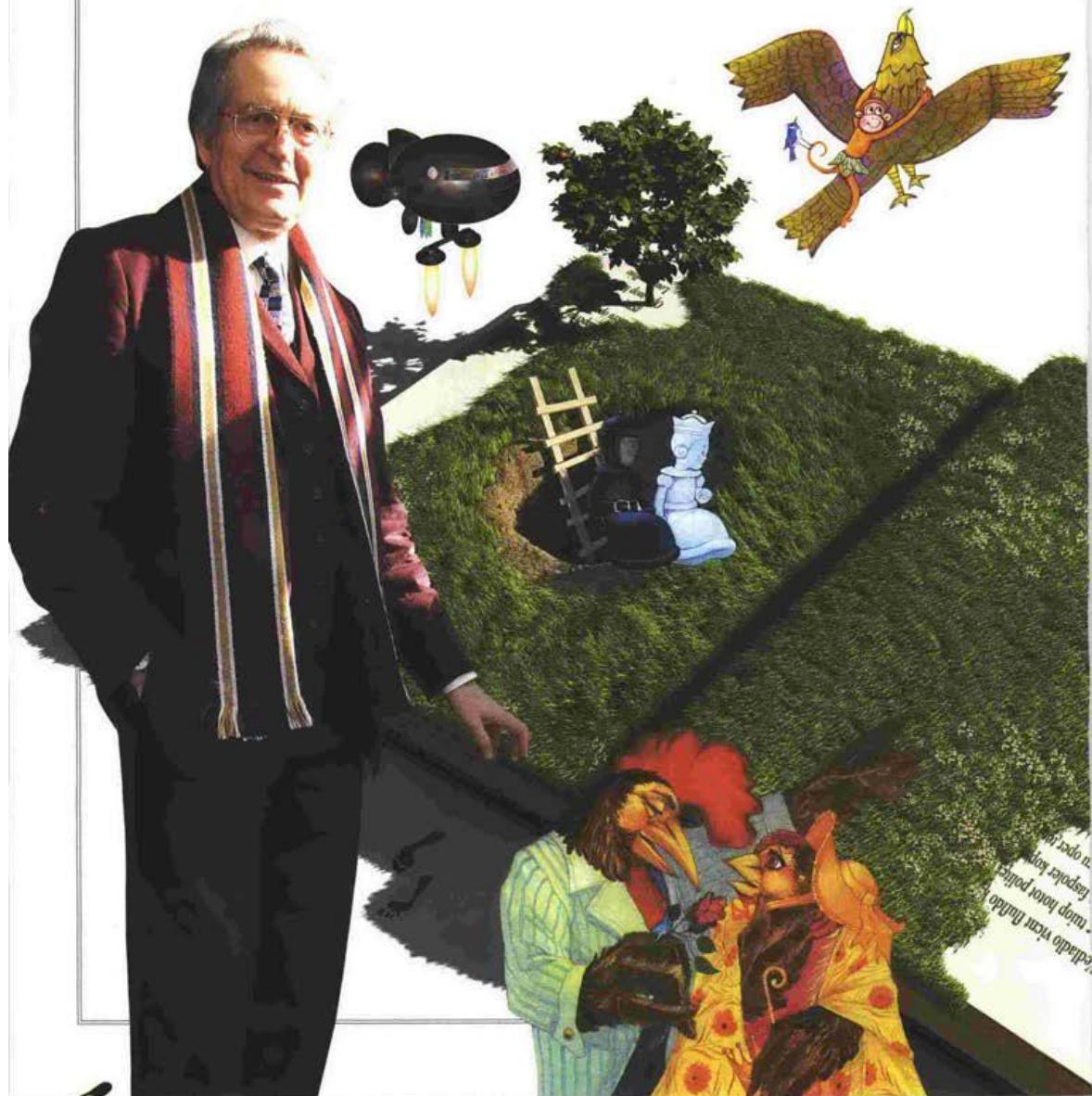
ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

Ο ΠΑΡΑΜΥΘΟΣ

Εξερευνητής, εφευρέτης και ζογκλέρ μέλατου αυγών. Κατοικεί στο Νησί των Πυροτεχνημάτων, έχει ανακαλύψει την ονειρεμένη Φρουτοπία, παρέα του κάνει η Λιλή η παρδαλή λεοπάρδαλη και έχει μια μοναδική ουλή στην οποία από κορμάτια πατάιων παραμυθιόν. Έτοι τουλάχιστον δέει ο ίδιος.

Για να θυμίζει πως υπάρχει ακόμα μαγειά εκεί έξω.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΑΛΙΑ ΖΑΜΠΑΡΑ, ΝΑΝΣΥ ΦΑΦΟΥΤΗ

II οτέ δεν σταμάτως να μας κάνει περήφανους ο άνθρωπος που καθόρισε την παιδική μας πλοκία. Ο παραμύθις που μας έκανε να πιστέψουμε ότι μπορούμε να κατακτήσουμε όλο τον κόσμο πρόσθιες μία ακόμα σπουδαία διάκριση στο Βιογραφικό του. Το Κοταΐνι του Πετροκέρασου (*Little Emily, the Cherry Stalk and the Eraser Bombs*) κέρδισε το βραβείο καλύτερου διαδραστικού πλεκτρονικού βιβλίου τη χρονιά για παιδιά προσχολικής ηλικίας στα Kidscreen Awards των ΗΠΑ, επικράτωντας ανάμεσα σε δημιουργίες της Disney και της PlayDate Digital. Μια διάκριση που, όπως λέει, αποφέύγει να πολυκοπτάξει γιατί κινδυνεύουν σοβαρά τα μάτια του.

Κύριε Τριβιζά, πώς θα συσπνύσσασταν σε ένα τραπέζι στο οποίο δεν θα σας γνώριζαν; **Εγκληματολόγος ή παραμύθις;**

Ζογκλέρ μελάτων αυγών.

Και πού θα λέγατε ότι περάσατε τα παιδικά σας χρόνια;

Πρόσφατα κερδίσατε το Kidscreen Awards των ΗΠΑ. Σας αγγίζουν τέτοιου είδους διακρίσεις;

Τις βλέπου σαν περαστικούς ήλιους στο λογοτεχνικό στερέωμα, που αν τους πολυκοπτάζεις κινδυνεύουν σοβαρά τα μάτια σου.

Μπορείτε να υπολογίσετε πόσα παραμύθια έχετε γράψει, μαζί με όσα είναι ακόμη φιλαγγένα στο συρτάρι σας;

Εκατοντάδες. Αυτό όμως δεν είναι τόσο εντυπωσιακό όσο φαίνεται. Τα περισσότερα από αυτά δεν είναι πάρα λίγες μόνο σειδίες.

Η φαντασία σας έφερε σε έναν παραμύθιο που έγινε πραγματικότητα;

Έτσι όπως με τα γράμματα μιας αλφαριθμίτιδας μπορούμε να σχηματίσουμε όπερες λέξεις και φράσεις, όπως τα βασικά χρώματα έχουν απεριόριστες αποχρώσεις και μπορούμε να ζωγραφίσουμε όπερους πίνακες, το ίδιο συμβαίνει με την επιλογή, ταν συνδυασμό και την έκφραση ιδεών. Σε πρωταρικό επίπεδο, κάποτε φοβήθηκαν ότι οι ίδεις για ιστορίες κάποια σπηλή στερεύουν. Δεν άργησαν να διαπιστώσουν ότι έχουν κάπι κοντά με τη Λερναία Γέρδα. Ένα παραμύθι γράφεις και πολλαπλάσια προσώπους. Η αντουχία μου τώρα είναι ότι δεν θα βρω τον χρόνο για να γράψω παρά μόνο ένα μικρό αριθμό από τις ιδέες ιστοριών με μετακλύζουν.

Αν ήσασταν πρωταγωνιστής ενός παραμυθιού, τι τίλο θα είχε και ποιος θα ήταν ο κεντρικός του ήρωας;

Είμαι ήδη. Έχει τίλο Διακοπές με τον Ευγένιο στο Νησί των Πυροτεχνητών [Εκδόσεις Πατάκη]. Μπορείτε, επίσης, να με βρείτε κρυμμένα και σε αρκετούς από τους χαρακτήρες των βιβλίων μου. Όπως στον Τουρτούρι των χιονάνθρωπων που δεν θέλει να λιώσει, τον Ακυρώλη το σκιάχρο που συνερέπειται να πετάξει και στο άλογο του σκακιού στους Δραπέτες της Σκακιέρας, που συνερέπειται να καλύπτει σε ένα λιβάδι με τετράφυλλα τρικύλλια.

Ποιο ήταν το αγαπημένο σας παραμύθι ασ παιδί και ως ενήλικος;

Η Άλκη στη Χώρα των Θαυμάτων του Λούης Κάρολ. Αυτό όπως και Ο Μικρός Πρίγκιπας του Αντουάν ντε Σεν-Εξιπερί ή Τα Ταξίδια του Γκούιλμερ του Τζόναθαν Σουίφτ είναι έργα ταυτόχρονα απλά και περιπλοκά, εύληπτα και ευθριθή. Μπορεί να τα απολάύσεις ήσσα ένα μικρό παιδί όσο και ένας ώριμος ενήλικος. Αυτά ήταν και είναι τα πρότυπά μου.

Όσοι ενήλικοι θυμούνται τη Φρουτοπία έχουν ένα χαμόγελο νοσταλγίας. Υπήρξατε, ως δημιουργός της, αφανής ήρωας

μιας ολόκληρης γενιάς. Πώς νιώθετε γι' αυτό;

Όπως ένιωθε ο Θάνος το κολοκυθάκι όταν τα φρούτα και τα λαχανικά της Φρουτοπίας τον χτυπούσαν φλικά στον ώμο επειδή κατάφερε να δείρει τον Μανάλη τον μανάβη.

Ποιο είναι το πιο συγκινητικό σχόλιο που έχετε ακούσει από αναγνώστη σας;

Υατερά από μια εκδήλωση, μια μπτέρα ήρθε να με ευχαριστήσει για τη θοήθειά μου στην αντιμετώπιση ενός προβλήματος υγείας του γιου της. Το παιδί είχε μια σοβαρή αναπνευστική κρίση. Οι γονείς το πήγαν στο νοσοκομείο, όπου έπρεπε να κάνει επειγόντως μια ακτινογραφία. Το παιδί δεν ήθελε, φοβόταν και έκλιψε σπαρακτικά, με αποτέλεσμα να δυσκολεύεται ακόμη περισσότερο να ανάστη του και να επιδεινώνεται η κατάστασή του. Τότε η μπτέρα είχε την ιδέα να του πει ότι δεν θα έκανε ακτινογραφία, αλλά «γκουντουνογραφία», όπως ο ήρωας της σειράς *H Χαρά και το Γκουντούν*. Η αναφορά του αγαπημένου του παραμυθιού πρέμπει το σαγόρι, με αποτέλεσμα να δεχτεί να κάνει εγκαίρως τη ωραίας σημασίας διαγνωστική εξέταση.

Ένα ακόμη πιο συγκινητικό πρόερχεται από τη θεία ενός παιδιού. Το παραβέτω: «Σας ευχαριστώ για όλες τις όμορφες, χαρούμενες σπηγμές που χαρίσατε στον πολυαγαπημένο μου ανιψιό διαβάζοντας τα βιβλία σας. Ήταν φανατικός αναγνώστης σας, δηλαδή εγώ του διάβαζα και εκείνος γελούσε και μου ζητούσε να τα διαβάζω ξανά και ξανά. Για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα νοσηλεύοντας σε νοσοκομείο της Νέας Υόρκης και ζητούσε να του στέλνουν συνεχώς τα βιβλία σας. Τα αγαπημένα του: οι ιστορίες από τη Φρουτοπία, τα 88 Ντραμάδικα, Η Χαρά και το Γκουντούν, Ο Τουνελόδρακος... και πόσα άλλα... Από το Ιητοί των Πυροτεχνημάτων, πη Φρικανέλα και τη Φουρφίχτρα, τη Φιρή και τη Φωκρό και τόσα άλλα... Και όλο διάβαζα και όλο γελούσε με τα αστεία ονόματα και τα παθήματα των πρώκων. Στους Πειρατές της Καμινάδας σταματήσαμε, ήταν το τελευταίο βιβλίο που διαβάζαμε, αλλά δεν το τελεώσαμε ποτέ... Σαν σήμερα, τέτοια ώρα περίπου «έφυγε». Τον έλεγαν Βασιλί και ήταν επτά επώνυμο».

Σας φανταζόμαστε με τρία εγγονάκια στα πόδια να τους διηγείστε ιστορίες δίπλα στη Σύνθια του παπαγάλου. Δεν κάνετε όμως ποτέ παιδιά;

Παράλλιο που δεν έχω παιδιά, αισθάνομαι εξαιρετικά πολύτεκνος. Μέσα από τα βιβλία μου επικοινωνώ, επηρεάζομαι και επηρεάζω, αγαπώ και αγαπιέμαι από πολύ μεγαλύτερο αριθμό παιδιών απ' όσα θα μπορούσα ποτέ να αποκήνω με την παραδοσιακή μεθόδο.

Με τις λέξεις «πρόσφυγες», «ρατσισμός», «πολεμοκάππλοι» μπορεί να γραφτεί παραμύθι;

Μπορεί να γραφτεί παραμύθι; Μπορεί να γραφτεί παραμύθι με συμβολικό και αλλη-

PERSONAL NOTE

Σύμφωνα με τις αμφιβόλους ακρίβειας αναμνίσεις της μπτέρας του, η συγγραφέας φέρει του καρέρα αρχίσει σε γεννιαδική ηλικία, όταν έπεισε στα κέρια του έναν πολύτιο πλεφωνικός κατάλογος και ένα μολύβι Faber. Περνώντες ώρες αστέλεκυτες γυρίζοντας μία μία τις σελίδες του και γεμίζοντας τες με μουτζούρες. Όταν το μολύβι ασύνταν, διαμαρτυρόταν. Του το έζυναν και συνέκινε. Όταν κάποια σπηλή εξαντλήθηκαν οι σελίδες, άρχισαν να του αγοράζουν τετράδια και μπλοκ για να κάθεται φρόνιμα. Δεν είναι λοιπόν παράξενο ότι από τις πρώτες λέξεις που είπε πήλιαν «μπολατά» και «μπολίνι», οι οποίες για καποιον ανεβάνθιστο λόγο σημαίνουν «βιβλίο» και «μολύβι» αντίστοιχα.

χορικό τρόπο και το έως πόδι κάνει. Το θέμα της προσφυγίας το πραγματεύομαι στο έργο μου *Τα Γουρουνάκια Κουμπαράδες*, του ραταίου στην Τελευταία Μαύρη Γάτα, των πολεμοκάππλων στον Πόλεμο της Χαμένης Πανιώρδας και στο θεατρικό μου έργο *Ο Πόλεμος της Κουτσούλας* που παιζεται αυτή την περίοδο στο Θέατρο Ακάδημος.

Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε τις ευαισθησίες των παιδιών που ζουν σε μια τόσο σκληρή κοινωνία;

Διευρύνοντας τους δημιουργικούς τους ορίζοντες και καλλιεργώντας τη φαντασία τους με τα κατάλληλα αναγνώματα και θέαματα. Τι συμβουλή θα δίνατε σε όποιον νέο αυτής της χώρας κάνει την ελπίδα του σύμμερα;

Να μην ξεκάπει ποτέ τη φράση του Τσάρλι Τσάπλιν «Αν κοπάς συνέκεια κάτω, ποτέ δεν θα αντικρίσεις το ουράνιο τόξο» και μια άλλη του Βίκτωρος Ουγκό «Και η ακοτεινότερη νύχτα έχει τη χαραγή της».

«Ένα ψέμα, όσοι και να το λένε, δεν πάνει να είναι ψέμα» γράφετε στην *Τελευταία Μαύρη Γάτα*. Ποιο είναι το μεγαλύτερο κακό που κάνουν στην κοινωνία οι ψέμες;

Για να παραφράσου τον William Shenestone, Άγγλο ποιητή του 18ου αιώνα, ένας ψεύτης ξεκινάει κάνοντας το αναληθέν να μοιάζει με αληθές και καταλήγει στα κάνει ακόμη και το αληθές να προσλαμβάνεται ως ψέμα.

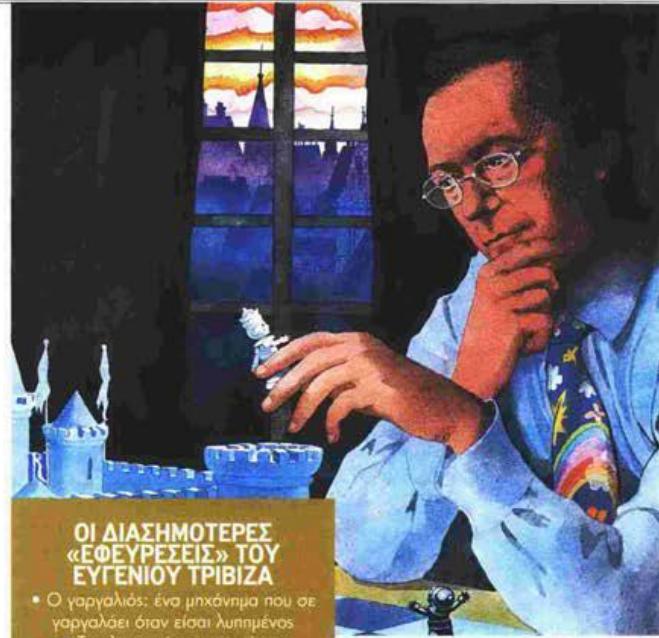
Τα 88 Ντολμαδάκια μας έκαναν να αναρωτηθούμε πώς θα πάνταν αν μπορούσαμε να δούμε πού οδηγεί κάθε επιλογή μας. Θα θέλατε ποτέ να ξέρατε την εξέλιξη της δικής σας ιστορίας για να αποφύγετε πιθανά λάθη;

Όχι. Θα απερούσε από την ενδιαφέρον τη συναρπαστική περιπέτεια της ζωής.

Αν σας λέγαμε ότι θα πρέπει αναγκαστικά να αφήσετε μια σιγάδα παιδιών μπροστά σε μια πλεόραση πιθανοτήτων που δουν;

Αυτό που είχε κάνει ο Πίκος Απίκος στη Φρουτοποιία. Την έβλεπε από την πιο ρεαλιστική πλευρά της. Παρουσιάζει μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Με καταθλιπτικά λίγες εξαιρέσεις, πιπλεοπτική διάιτα των παιδιών κυμαίνεται από το βαρέτο στο τοεκό, από το ανούσιο στο ψυχοφόρο, ένα βραδείας δράσεως κοινωνικό διλλοπήριο. Όταν υποτομούμε την πολιτιστική μας παραγωγή για τα παιδιά, αναπόφευκτα προκύπτουν κοινωνικά προβλήματα. Πληρώνουμε και θα συνεχίσουμε να πληρώνουμε το τίμημα του εγωισμού και της αδιαφορίας μας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο απαιτείται μια δραστική και επειγόντας πολιτιστική μετάγγιση στη δυνάμεων, κονδυλίων και ταλέντων από τον χώρο των εντλίκων στον χώρο των παιδιών.

Σπανάκι, μπαλάκι, κλαράκι. Μπορείτε να φτιάξετε μια μικρή ιστορία με τρεις τυχαίες λέξεις όπως αυτές;

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΕΣ «ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ» ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΡΙΒΙΖΑ

- Ο γαργαλιός: ένα μηχανήμα που σε γαργαλάει όταν είσαι λυπημένος
- Το πλεκτικό ρουφοσκόπιο: ένας συνδυασμός πλεκακούσιου και πλεκτικής σκούπας, με το οποίο όχι μόνο βλέπει κανένας τα σαστέρια, αλλά όμα θέλει τα ρουφάει και τα κάνει γιρλάντες
- Ο φαγώμαρος καρτοπόλεμος
- Η μπανιέρα με τις δάδεκα τρύπες
- Ο ιπτάμενος ανεμόμυλος
- Η τσουλήρα με τα σκαλοπάτια
- Η μελωδική ομηρέλα
- Το ποηημόν για νάνους
- Ο αναδρομικός καθρέφτης που σε δείχνει όπως ήσουν πριν από δέκα χρόνια

Τι εποιημάζετε για το μέλλον;

Σε λίγες μέρες κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός το νέο βιβλίο της σειράς *Οι Απίστετες Περιπέτειες της Οικογένειας Χλαπατοσύλη*, με τίτλο *Το Απίστετο Κυνηγό του Φευγάτου Χορταετού*. Στην περιπέτεια αυτή, που διαδραματίζεται στην Καθαρά Δευτέρα, όταν ο Χαράλαμπος Χλαπατοσύλης διαβάζει στην εφημερίδα ότι κέρδισε τον πρώτο αριθμό του λαχείου πετάει στα σύννεφα από τη χαρά του. Μόλις όμως αντιλαμβάνεται ότι ο γιος του, ο Μπου Τσιριμόνη, αμολάει έναν χαρταετό, στην ουρά του οποίου έχει δέσει κατά λάθος το λαχείο που θα τον κάνει εκατομμυριούχο, τρέχει να τον προλάβει. Διυτικώς ο σπάγκος ζεφεύγει από τα χέρια του και ταξιδεύει στο όγκωστο, οδηγώντας την οικογένεια Χλαπατοσύλη σε απαρταριστές περιπέτειες σε απόκρημνους γκρεμούς, κλουβιά άγριων θηρίων, κινέζικες παγόδες και φουρτουνασμένους ωκεανούς με αδρόφυτους καρχαρίες. Από τις Εκδόσεις Atlantis θα κυκλοφορήσει μέσα στον χρόνο στα σηγγλικά και στα αμχαρικά (αμχαρικά είναι η γλώσσα του λαού των Αμχάρα) μια ανατροπή του ρατσιστικού και ευρωποκεντρικού Βιβλίου *Curious George* με τον τίτλο *Glorious George*. Αυτό θα είναι και το πρώτο ελληνικό παιδικό βιβλίο που μεταφράζεται στα αμχαρικά και κυκλοφορεί στην Αιγαίον και άλλες ασφρακικές χώρες. Το ίδιο βιβλίο θα κυκλοφορίσει και στα ελληνικά από τις Εκδόσεις Ίκαρος, με τον τίτλο *Όπου φύγει!* και εικονογράφηση της Λίζας Ηλιού.

ΕΝΑ ΑΔΥΝΑΤΟ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ ΤΡΩΕΙ ΜΠΟΛΙΚΟ ΣΠΑΝΑΚΙ

Η μικρούλα η Καΐτη ήταν πιο αδύνατη από κλαράκι, πιο αδύνατη από απαγγέλτι!

Δεν μπορούσε να σπικώσει ούτε ένα τόσο δα μπαλάκι του πιγκ πογκ!

Αλλά έφαγε μπολίκο σπανάκι κι έγινε πιο δυνατή απ' τον Κήκη Κούκ!

Τώρα, όταν παίρνει φόρα, απκώνει άνετα με το μικρό της δακτυλάκι τανκς και αεροπλανοφόρα!